

Gäbrik
4 januari

Mijn dagen zijn geteld.
Dit roept vragen op.
Zijn er dingen die alleen een man kan voelen?

Dat ik nog steeds van alles kan worden.
Of de gedachte: gelukkig, morgen weer werken.
Benieuwd of die fax vandaag komt.
Wat erop staat.
En welke les er kan uit worden getrokken.

Hier hangt status af van hoeveel je nog weet.
Dat viel me bitter tegen.

[Comment](#)

[Like](#)

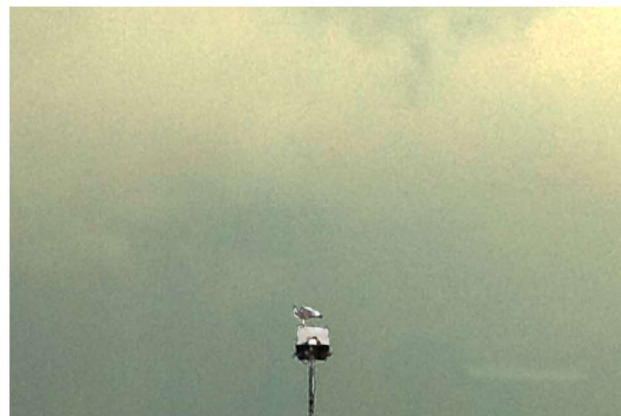

Gäbrik
4 januari

Ik vraag me elke dag af hoe het zou zijn om niet mijn leven te leven.
Er is iets mis.

Ik heb er lang over gedaan om wakker te worden.
Het is hier ook zo dichtbevolkt.
Mensen lopen mekaar voor de voeten.

Niets verbaast mij.
De wereld mag stilvallen.
Dat mag je niet hardop zeggen, maar ik zeg het toch.
Ik ben onverbiddelijk.

[Comment](#)

[Like](#)

Gäbrik
4 januari

Vanmiddag heb ik geprobeerd om wat te werken.
Die drang heb ik nog steeds.

Mais maintenant, le souper nous attend.

(Muziek Michael Fahres - 'Het etherische dalen')

[Comment](#)

[Like](#)

Gäbrik
5 januari

Wie nog bij zinnen is, krijgt een PAL4 aanraakscherm.
Mijn levensalbum bevat foto's van Swinoujcie.
Een hele geruststelling.

De villa's zijn er naar muziekstukken vernoemd.
Il Trovatore, Nabucco, Aida, Turandot, Luce di Luna, Valse Brindisi.

Bij de toeristeninformatie vroeg ik naar ons verblijf.
De man achter de balie wees me de weg.
Hij zei: 'Alles wat jullie hebben, hebben wij hier ook.'
'Oké, dan ben ik thuis,' dacht ik.

Wie het kuuroord wil bezoeken, moet er flink wat tijd voor uittrekken.
De trein reed er met een omweg heen.
Een blinde bedelaar speelde muziek.
Dat kan geen toeval zijn.

[Comment](#)

[Like](#)

Gäbrik
5 januari

Ik weet nog steeds dingen.
Dat Parijs de hoofdstad is van Frankrijk en dat 300 000 000 meter per seconde de snelheid van het licht is.
En ik weet, dankzij mijn moeder, dat eerlijkheid boven alles primeert.
Altijd.
Hoe was mijn leven anders gelopen als ik, zo nu en dan, niet de waarheid had gezegd?
Een theoretische kwestie.
Maar ongemakkelijke ideeën zijn dit.

[Comment](#)

[Like](#)

Gäbrik
5 januari

Vanmorgen moest ik aan oesters denken, aan een
moederschoot en aan de Loreley.
Een gênante situatie.
Ich weiss nicht was soll es bedeuten, dass ich so traurig bin.

Vroeger was dat anders, barste de toekomst van verwachtingen
open.
Zeker.
Toen dacht ik niet in termen van goed of fout.

Dan was alles kinderspel.

[Comment](#)

[Like](#)

Gäbrik
5 januari

Wanhopig scharrelen heeft altijd resultaat.
Het is een soort natuurwet.

Wie blijft graven, ontdekt meestal wel iets.
Dat vind ik niet eenvoudig.
Ik groeide op als enig kind in een eenoudergezin.
Dan word je nooit een scharrelaar.

Maar over zulke anekdotes gaat het niet.

[Comment](#)

[Like](#)

Gäbrik
5 januari

[Comment](#)

[Like](#)

Gäbrik
5 januari

We gingen elk jaar naar Swinoujscie.
Prachtige zomers.
Soms smeed ik een foto in het zand en wachtte met m'n
camera op de reactie van wie hem zag.

Schaamteloos vermaak.

[Comment](#)

[Like](#)

Gäbrik
5 januari

Er was een concert in Bern gepland, maar de cultuurraad vond
het een schande dat mijn werk in een operagebouw zou worden
uitgevoerd. De zaak lag extreem gevoelig.

Jammer dat men zich niet op zijn gemak voelde bij wat ik deed.
Ik heb het al vaak trachten uit te leggen.

Nieuwsgierigheid, daar had het mee te maken.
Je energie richten op wat werkelijk nieuw is.
Hoofd naar voren.

'Gäbrik heeft eerder een herkenbare houding dan een
herkenbare stijl,' schreef de Berner Zeitung.

Men deed geen enkele moeite om mijn leven te redden.

[Comment](#)

[Like](#)

Wolodka
5 januari

Waarom zouden we, Gäbrik?
Alsof jij ooit mededogen hebt getoond.

Bij ons zal je het zeker naar je zin hebben.

[Comment](#)

[Like](#)

Gäbrik
5 januari

Daar zit het probleem.
Ik pleit voor begrip en redelijkheid.
We hebben nog een weg te gaan.
In het begin was ik bang dat ik te veel zou vergeten.
Nu snap ik dat het onvermijdelijk is.

Witregels terwijl iedereen toekijkt.
Een gruwelijke ervaring.
Zoals de ontwikkeling van de techniek om niet te antwoorden
als ik een vraag stel.
Bin ich verrückt?
En zo verder.

Mijn leven is een kraakpand.
Leeggehaald.
Niemand wil er nog wonen.

Het is mijn rol toe te kijken, terwijl
anderen mijn dromen verramsjen.

In het begin was ik bang dat ik te veel zou vergeten.
Nu snap ik dat het onvermijdelijk is.

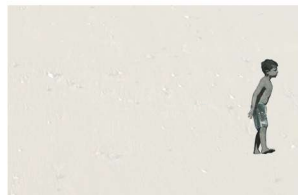
[Comment](#)

[Like](#)

Wolodka
5 januari

Ik raad je aan op te passen, Gäbrik.
Een knaap vond een van je familiekiekjes, heeft het ding niet
aangeraakt maar haastig met een laag zand bedekt. Je hebt
er opnames van. Het voelde alsof hij niet dat vodge papier,
maar je lieve dochttertje begroef, schreef je in je dagboek.

[Comment](#)

[Like](#)

Wolodka
5 januari

'Uitkleden!', dat kon je natuurlijk niet accepteren.
Meer is het niet.
En het beeld dat ik je vandaag op de PAL4 toonde.
Tatum, de tragische engel.

[Comment](#)

[Like](#)

Gäbrik
5 januari

De vraag was niet óf ze zou gehoorzamen, maar aan wie.
Ketens boden zekerheid.
De verbrijzelde droom van vrijheid en de rust die dat in haar
leven bracht.

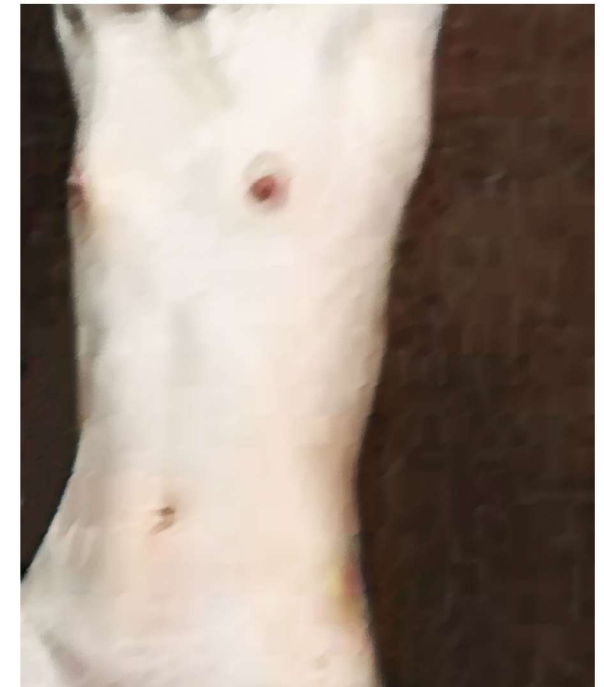
Beangstigend dat weinigen daar gek van werden.
Ik, maar iemand moest de lul zijn.

[Comment](#)

[Like](#)

Wolodka
5 januari

[Comment](#)

[Like](#)

Gäbrik
5 januari

Ik merk dat ik me schaam.
Zoveel verleden dat er voor een toekomst geen plaats meer is.
Ik kan daar weinig aan doen.
Zie ons hier staan.
Wij zijn de veroordeelden die wachten tot ze vernietigd worden.
Zulke dwazen heb je overal.

Met mijn posts wil ik expliciet niets zeggen.
Ook voor de minder goede verstaander, openbaart
de achterliggende werkelijkheid zich vanzelf.
Als een stalen windmolen.

(muziek Michael Fahres: 'Uit de losse pols')

[Comment](#)

[Like](#)